

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

IX. Leght d'ydele kleederen af, ende oeffent verscheyde goede wercken in
haers Vaders huys, haer bekoringhen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

IX. C A P I T T E L.

Leght d'ydele kleederen af, ende oeffent verscheyde goede wercken in haers Vaders huys. haer bekoringhen.

AL was sy genootsaecht wederom onder wereldtsche menschen te leven, haeren handel en was nochtans niet wereldtsch. Sy hadde het Clooster verlaeten; maer niet de Cloosterlijcke manieren: want en begaf sich niet alleenelijck om d'aengenomen oefeningen van godtvruchtigheyt, soo uytwendighe, als inwendighe, voorder te pleghen: maer oock om de selve te vermeerderen.

Sy voelde misnoegen inde wereldtsche kleedinghe, ende optoyfel: ende haeren geest vont voldoeninghe in schletere kleederen sonder eenigh cieraet te draeghen. Soo feer walgende van alle ydel getuygh haers lichaems, als dit ghemeynlijck van andere dochters bemint wordt. Om dan eenighsints de Cloosterlijcke kleedinghe te behouden, die sy onlancks verlaeten hadde, heeft sy de slechtste ende eenvoudighste maniere van kleedinghe aengenomen: maer noch niet de kleedinghe van Gheestelijcke dochters, die te Wassenbergh onbekent was.

Buyten den tijt die sy met Godt over-brocht, socht sy voorts den dagh in eenigh godtvruchtigh handtwerck te besteden, als sy door haer pijnen hier toe bequaem was. Sy en konde niet voordeeliger tot Godts glorie verdencken als d'autaeren en de beelden te cieren die schier van alle eere ontbloot stonden. VVant ghelijck de godtvruchtigheyt inde herten der menschen

schen aldaer seer verflauwt was: soo waeren oock d'autaeren ende beelden grootelijcks veronachtsaemt, ende van lynwaet, ende van cieraet seer quaelijck versien. Dus besorghde sy door haer handt-werck, ende andersints, dat aen dese geen doecken, kanten, kleederen en ontbraecken: ende gemerckt dat sy inwendelijck getrocken vviert. om de Moeder Godts uytterlijck te beminnen, ende te dienen: gebruyckte oock alle neerstigheyt, om haer beeldt te cieren, dat gelyck sommighe autaeren, van alle cieraet ontbloot was.

Dit heeft sy met grooten yver gedaen, soo door haer selven, als door andere Dochters die sy op-gheweckt heeft, om haer in soo Heyligh werck behulpsaem te wesen. Hier by voeghde sy den yver om zielen te winnen, van den welcken wy, in 't volgende Capittel sulden spreken, Dit waeren haer oeffeninghen op desen tijdt.

Het sou wonder geweest zijn, dat den helschen vyandt soo vierige ziele niet en soude bestormt hebben met verscheyde laegen ende bekoringhen: maer dese en hebben haer noch desen tijdt ontbroken, noch oock daer nae.

Voor eerst wiert sy vanden vyandt aengetast, niet een saecke die onbescheyden was, ende voor Godt geen schult en hadde, maer van verre trock tot grootachteginge van haer selven. VWant dat hooveerdigh Serpent, dat niet georne verwonnen wordt, arghlistelijck hier van begoft: vreesende verplettert te worden, waer 't saecken dat hy voor d'eerste bekoringhe van desen tijdt eenige openbaere sonde voor-gestelt hadde. Om dan met meerdere hope van goede uytkomst, haer
kloeck-

kloeckmedigheyt ende geestelijcke sterckte te be-
preeven: is sijnen eersten tocht gevallen, op die slech-
te maniere van kleedinge, die sy sonder jemandts raet
onlanghs aen-genomen hadde. Sijn opset was haer te
bewegen, tot het hernemen van gecoleurde kleederen,
ghelijck andere dochters van diergelijcke af-comste
droegen: ende dat vvel geluckt zijnde, haer voorder
tot eenigerhande sonde te trecken. Desen aen-stoot
wiert soo behendighlijck vanden vyandt voor-ghe-
vvent, dat *Agnes* dese voorstellinge in-gevolght is en-
de het cieraet haers lichaems hernomen heeft, t welck
sy nauwelijcks afgeleyt hadde. Maer geen gerustigheyt
vindende in dat onnuttigh ende ydel paleersel: heeft
haer slechte kleedinge wederom hernomen. Doch en
is oock alsdan niet stantvastigh geweest in haer goet
voor-nemen, maer noch eens door eenige inbeeldin-
gen op de wereltsche kleederen vervallende, heeft de
selve wederom aen-getrocken. Aldus is sy twee rey-
sen van den vyandt verleyt geweest, soo sy seght: maer
onnooselijck. Mits dat sy in't ghebruyck van wereltd-
sche ende gecoleurde kleederen geen quaet sagh. Dese
onstantvastigheyt schrijft sy toe aen't gebreck van ee-
nen wijfen Raedtsman: VWant hadde sy iemandt ghe-
hadt om raet te vraegen, en soude, soo sy bekennt, de
slechte kleederen niet verlaeten hebben.

Door dese victorie, die eygentlijck gheene victorie
was, gemerckt dat sy de ziele niet en beschaedighde,
is den vyandt stouter geworden: ende heeft haer be-
spronghen, niet met eene saecke die uytwendigh ende
onbescheyden; maer die inwendigh, ende voor
Godts oogen mishaelijck is. Hy socht door de deure
van ydel glorie in dese ziele te komen: verhopende
den

den selven uytval, die hy aengaende haer kleederen bekomen hadde. VWant haer menighvuldige lyfcastigheden, haer stantvastigh gebedt, haer gave der traenen, haeren yver der zielen, ende haer andere deughden, dochten hem den alderbequaemsten inganck, om haer ootmoedigh gemoet tot eenigh ydel behaegen te brengen. *Agnes* dan wiert van d'ydel glorie, ende verheffinge haers selfs, seer sterck bevochten: maer ghebruyckte terstont tegen dese stormen haeren gewooneelijcken schilt; te weten de diepsinnighe ghedachtenisse van haer menighvuldige sonden, ende het innigh in-sien, dat haere sonden van haer voort-quaeman, ende alle goet dat sy dede, van Godt. Door desen middel heeft sy meesterlijck dese bekoringe overwonnen, sonder van eenigen mensch onderricht of verkloecht te vvorden: VWant sy haer bekoringen aen niemant te kennen gaf, enckelijck aen den Biecht-vader haer sonden verklaerende, sonder jet anders.

X. C A P I T T E L.

Haeren yver om sielen te winnen.

T'En was haer niet genoeg haeren eyghen voortganck soo dapperlijck te beneerstighen, ghelijck wy gesien hebben: maer moest te saemen met alle vermogen, oock haeren naesten tot alle Godts-dienstigheyt vervoorderen, ende met alle krachten aerbeyden, dat alle menschen haer selven souden versacken, ende Godt dienen naer behoorte. De goddelijcke liefde, die in haer herte soo brandigh was, en gedooghde niet, dat haeren yver, of aen de jonckheydt, of aen den ouderdom soude ontbreken. Men